

bestemmelser. Nei, saaledes som dette Lovfor-
slag er affattet, kan netop Intet lægges til og
Intet tages fra det uden ved ny Lov. Saa-
snart man altsaa opdager, at der deri mang-
ler en eller anden Forretning, som dog for-
nuftigvis maa henlægges til Skolekommis-
sionerne, maa der altsaa en ny Lov til, og,
hvis man vilde komme med en Instrux i
Stedet, vilde man kun udsætte sig for, at
Eens Fortolkning blev kasteret. Der er imid-
lertid allerede nu vistnok ikke faa Forretnin-
ger, der maa henhøre under Skolekommis-
sionerne, som ikke ere medtagne i den i Lovfor-
slagets § 1 fste Dypregning. Et aret Med-
lem her bagved, det 2det Medlem for 8de
Kreds (Dirif), har saaledes gjort mig op-
mærksom paa den ominøse Ting, at der i Dp-
regningen slet ikke findes nævnt Skolekommis-
sionens Forpligtelser med Hensyn til Kontrol-
len med Kofoppeindpodningen i Henhold til
den nye herom for et Par Dage siden ud-
stedte Lov. — Seg har dernæst reist den
Anke mod Lovforslaget, at den ved dets § 1
trufne Ordning var høist urigtig, og at den
paa hvert enkelt Punkt gif mod det ved Cir-
kulæret af 3die April 1869 Forekrevne. —
Hvorvidt Lovforslaget vil blive fremmet, vil
jo vel nu snart vise sig. Seg for mit Bed-
kommende er tilbøielig til at stemme for dets
Fremme, men rigtignok i Haab om, at det
derefter maa blive underkastet en nærmere
Prøvelse. Skal man nemlig indgaa et saa-
dant Fornuftparti som det, den ærede Mini-
ster i Forhold til samme har tilraadet, saa
maa jeg dog rigtignok ogsaa holde paa, at
man bør søge at udfyde den kjære Gjenstand
noget bedre, end Tilfældet er for Diebliffet.
Seg skal saameget mindre nu komme tilbage
til Enkelthederne, som jeg kunde frygte for
derved paany at fremkalde en lignende Til-
kjendegivelse fra den høitærede Formands Side
som den, der før fremkom, og som jeg ganske
vist ikke havde ventet, idet jeg ifølge Lovfor-
slagets særegne Natur ansaa det for tilladeligt
at gaa ind paa de enkelte Punkter, som tilfældig-

vis vare samlede i en enkelt Paragraf, af det,
men som ligesaa godt kunde have staaet i flere
Paragrafer. Der er imidlertid et enkelt Punkt,
som jeg dog endnu ligeoverfor den ærede 1ste
Landstingsmand for 9de Kreds (Rasmussen)
maa ønske at berøre. Han sagde, at, hvad
han navnlig var uenig med mig om, det var
med Hensyn til Spørgsmaalet om Udskrivnings-
myndigheden, som efter min Mening ikke burde
henligge hos Sogneraadet; medens den efter
hans Opfattelse netop naturligt laa hos dettes
Medlemmer. Seg kan nu ikke se, hvorfor
denne Myndighed ikke ligesaa naturlig skulde
kunne ligge hos et Kollegium, hvis Flertal er
valgt, som hos et, hvis Medlemmer alle ere
valgte. Men, naar han dernæst tilføiede, at
Udskrivningen af Skolen ogsaa maatte gjøres
afhængig af Bedkommendes personlige Stilling,
saa maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse
mod denne Uttring; thi den bør ikke staa
uimodsigt hen. Det bør ikke afhænge af Bed-
kommendes personlige Stilling, om Børnene
kunne udskrives. Det vil afhænge af deres
Alder, forsaavidt som 15 Aarsalderen er den
ordinære Udskrivningsalder. For respektive 14
og 13 Aarsalderen kan der blive Tale om en
Udskrivning under visse andre Forudsætninger,
men disse Forudsætninger referere sig paa ingen
Maade til de vedkommende Børns Forældres
personlige Stilling, men de referere sig til det
Udbytte af Kundskaber, som Barnet har naaet,
og for hvis Bedømmelse der er givet nærmere
Regler. Men om det enkelte Børns Kunds-
kaber kan nu oienynlig Sogneraadet ikke
dømme, men kun Skolekommisjonen, saavel
dens fødte Formand som dens ande Med-
lemmer, der daglig følge — eller idetmindste
skulle følge — Børnenes Fremgang. — Seg
tror ikke Andet, end at jeg let maa kunne
blive enig med det ærede Medlem for 9de
Kreds (Rasmussen) i den Betragtning, at det
dog ikke her bør gjælde om at føre et Choc
mod den heromhandlede Kommission, fordi den
har et født Medlem, eller imod den fødte For-
mand i denne Kommission. Hvad det først